

Ελεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: 'Ο Μητροπολίτης 'Αττικής καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
'Αριθμός φύλλου 50 1 Δεκεμβρίου 2000

ΕΡΩΣ-ΑΓΑΠΗ

Φίλοι, νεωτεριστές, δηλωμένοι νεωτεριστές, μαγεμένοι καί μεθυσμένοι από τά συνθήματα τῆς μετανεωτερικῆς ἐποχῆς, γιατί τονίζετε μονότονα καί παθιασμένα τόν ὕμνο τοῦ ἔρωτα καί δέν ἀποτολμᾶτε νά ἐγγίσετε τά δάχτυλά σας στίς εὐαίσθητες χορδές τῆς ἀγάπης;

Φίλοι ψυχαναλυτές, σοφοί ψυχαναλυτές τοῦ ἐπαναστατικοῦ προβληματισμοῦ τοῦ «νῦν αἰώνα», μέ ποιὰ λογική ἀπομονώνετε τόν ἔρωτα ἀπό τήν ἀγάπη καί δίνετε στίς ἔρευνές σας, στίς ἀνακοινώσεις σας καί στίς διδασχές σας τή μονόπλευρη καί μονόχρωμη ποιότητα, πού ἀφαιρεῖ βάρος καί κύρος ἀπό τήν ἐπιστημονική ταυτότητά σας καί μονάδες ἀπό τήν ἐγκυρότητα τοῦ λόγου σας;

Φίλοι δημοσιογράφοι, ἐνταγμένοι καί ἀνένταχτοι δημοσιογράφοι, γιατί περνᾶτε στίς στῆλες τῶν ἐφημερίδων σας καί τῶν περιοδικῶν σας τή φανταχτερή διαφήμιση τοῦ ἔρωτα καί δέν ἀνακαλύπτετε μέσα σας καί γύρω σας ἕνα, ἔστω φτωχό καί λιτό σπότη, πού νά ἀνοίγει τόν ὀρίζοντα τῆς ἀγάπης ἤ, τουλάχιστο, νά φυτεύει στίς ψυχές τῶν νέων ἀναγνωστῶν σας τήν ὑποψία, ὅτι τή ζωή τήν ὁμορφαίνει, τή ζωογονεῖ καί τή νοσηματίζει ἡ ἀγάπη;

Οἱλοι σεῖς, δέν ἀκοῦτε τό στεναγμό; Δέ διακρίνετε τό δάκρυ, πού κυλάει καί ποτίζει τή γῆ; Δέ φτάνουν στά αὐτιά σας ἡ ἀγωνία καί ἡ ἀπελπίσια ὅλων ἐκείνων, πού ἀναξήτησαν τήν ἀπόλαυση τοῦ ἔρωτα, ἀλλά ἔχασαν

τή γεύση και την εμπειρία της αγάπης; Δέ σās συγκλονίζει τό κλάμα τους; Δέ σās προβληματίζει ή απόγνωσή τους;

Οι τραγουδιστές, ναί, οι τραγουδιστές προχώρησαν περισσότερο από σās. Έπιασαν τό έλεγείο της νεκρής αγάπης και τίς νότες του θρήνου. Ένοιωσαν την ανάγκη νά κλάψουν και αυτοί. Νά δανειστούν από τά πικραμένα χείλη τό στίχο της οδύνης. Νά άντλήσουν και από μέσα τους, από τό βαθύ πηγάδι της έμπνευσής τους, τίς βαρύτερες και μελαγχολικότερες νότες. Και νά συνθέσουν τό τραγούδι της άπελπισίας. Τό πένθιμο έμβατήριο της χαμένης αγάπης. Για νά έκφραστούν στό κρύο πεντάγραμμο της έποχής. Και για νά έκφράσουν και τά αίσθήματα και τίς εμπειρίες της σύγχρονης νεολαίας, πού αύτοπαράδόθηκε στον έρωτα, αλλά δέ συναπάντησε την αγάπη.

Δέ σās κάνει έντύπωση, δέ σās έρεθίζει και δέ σās προβληματίζει τό γεγονός, ότι δέν ύπάρχει τραγούδι, έρωτικό τραγούδι, πού νά μή τονίζεται στην κλίμακα του θρήνου; Νά μή στιχουργεί και νά μή μελοποιεί τό βαθύ στεναγμό των ύπάρξεων, πού πίστεψαν, πώς στον έρωτα θά βρουν την κατανόηση και την άφοσίωση, τή συμπορεία στά ήλιόλουστα ή και στά σκοτράχαλα μονοπάτια του βίου, την ολοκλήρωση της κοινωνίας και την πληρότητα της αγάπης και βρέθηκαν, ξαφνικά, στό κενό, στην έγκατάλειψη και στην άπογοήτευση;

Ολοι σείς, πού έξακολουθείτε νά στέκεστε στό ένα πεζοδρόμιο και νά μοιράζετε στους περαστικούς τά διαφημιστικά του έρωτα, δέν ύποψιάζεστε, ότι μέ τή μονομέρειά σας παραπλανάτε και άποπροσανατολίζετε τούς αποδέκτες των μηνυμάτων σας; Δέ διακρίνετε, πώς πλάϊ σας, λίγο πιο πέρα, ύπάρχει ή άνοικτή λεωφόρος της κοινωνίας των καρδιών, της αγάπης; Μέ τίς καθαρές ένδείξεις της. Και μέ τούς καταξιωμένους οδοιπόρους της. Ό χαραγμένος και δοκιμασμένος δρόμος, πού βγάξει στον ιερό περίβολο, τον μοναδικό και άξεπέραστο. Έκει, πού διδάσκεται, πού βιώνεται και πού προσφέρεται ως θυσία ζωντανή ή αγάπη. Η Άγάπη, πού έκχύνεται πλουσιοπάροχα από τον ούρανό, από τό θρόνο του Θεού. Και ή αγάπη, πού κυκλοφορεί άνάμεσά μας και μάς ζωογονεί και μάς θερμαίνει και κάνει τίς καρδιές μας νά νοιώθουν την πληρότητα της άνθρωπιās και την άνυπέρβλητη άξία του βίου.

Φίλοι νεωτεριστές, φίλοι ψυχαναλυτές, φίλοι δημοσιογράφοι, άποδεδεσμευθίτε από τή μονόπλευρη, ίσως και «διαπλεκόμενη», συνταγή. Και άναζητήστε τό χαμένο θησαυρό, την αγάπη.

Ο ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΤΟΥ «ΧΘΕΣ» ΚΑΙ ΤΟΥ «ΣΗΜΕΡΑ»

Στή συνέχεια των εξηγήσεων, πού δώσαμε στους λίγους αγαπητούς αναγνώστες μας, στους έφεκτικούς, πού θά ήθελαν τήν έκκλησιαστική δημοσιογραφία νά καλύπτει καί ὄχι νά ἀποκαλύπτει τίς πληγές τοῦ διοικητικοῦ σώματος, τοὺς δημοσιοποιούμε, ἐπικουρικά καί μιά παλιά ἐπιστολή-ντοκουμέντο τοῦ σημερινοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Τήν εἶχε ἀπευθύνει στόν τότε Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφείμ. Τό κείμενο εἶναι ὁξύ. Διαμαρτυρία ἐντονη γιά τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ὁ Σεραφείμ χειρίστηκε τό «ἐκκλησιαστικό ζήτημα». Καί γιά τήν κατάλυση τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ, μέ τά τεχνάσματα, πού ἐπινόουσε συχνά-πυκνά ἐκεῖνος, γιά νά αἰφνιδιάσει τή Σύνοδο καί νά τήν ἀναγκάσει νά δεχτεῖ τά σκοτεινά σχέδια, τά δικά του καί τοῦ περιβάλλοντός του.

Τό περίεργο, ἥ, μᾶλλον, δραματικό εἶναι ὅτι ἐκεῖνα, πού ὁ Δημητριάδος Χριστόδουλος τά κατεδίκαζε ὡς ἀντικανονικά καί παράνομα καί καταλυτικά τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ, τά υἱοθέτησε καί τά ἀντέγραψε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος.

1. Ὁ Δημητριάδος Χριστόδουλος καταδικάζει ἀπερίφραστα τά πλαστά καί ἀντικανονικά ἐπιτίμια καί

τονίζει μέ ἔμφαση, πώς δέν μποροῦν νά ἀποτελέσουν ἀφορμή ἐκδίωξης τῶν Μητροπολιτῶν ἀπό τίς Ἐπισκοπικές ἔδρες τους. Καί προκαλεῖ τόν Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφείμ, ρωτώντας, «ποῖος ἐγγυᾶται, ὅτι δέν πρόκειται καί εἰς τό μέλλον νά ἀκολουθηθῇ ἡ αὐτή διαδικασία διά τήν ἐκπαράθρυσιν διά τῆς ἰδίας ὁδοῦ τυχόν ἀνεπιθυμήτων Ἱεραρχῶν;». Καί, ὕστερα ἀπό πέντε μόλις χρόνια, ἐφάρμοσε ὁ ἴδιος, ὡς Ἀρχιεπίσκοπος, τήν «αὐτήν διαδικασία», γιά νά ἐκπαράθρυσαι καί πάλι, τοὺς ἀνεπιθύμητους σ' αὐτόν Μητροπολίτες.

2. Ὁ Δημητριάδος Χριστόδουλος ἰσχυρίζεται, ὅτι ἀσπάζεται τή λύση τοῦ «ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος», ἀλλά δέ διαθέτει τή δύναμη νά τήν ἐπιβάλλει. Καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, τώρα, πού διαθέτει ὅλη τή δύναμη καί τήν ἀρμοδιότητα γιά τήν ἐπίλυση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος, δείχνει νά μήν ἀσπάζεται τή λύση του καί θεληματικά, τό περιέπλεξε περισσότερο.

3. Ὁ Δημητριάδος Χριστόδουλος ἐκφράζει τήν ἀνησυχία του καί τήν ἀγωνία του, διότι ὁ Σεραφείμ προχωρεῖ στίς μεθοδεύσεις του, ἀγνοώντας τή Σύνοδο ὡς θεσμό καί τοὺς Συνοδικούς Ἱεράρχες, ὡς συνυπεύθυνους

στή διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας. Καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος φιλώνει τήν Ἱεραρχία καί προσπαθεῖ νά ἐπιβάλλει τίς δικές του ἀποφάσεις καί τίς δικές του μεθοδεύσεις.

4. Ὁ Δημητριάδος Χριστόδουλος κατηγορεῖ τόν Σεραφεῖμ γιά ἀδιαφάνεια. Ὅτι συνεννοεῖται μέ τόν πρόεδρο τῆς Κυβέρνησης, χωρίς νά ἐνημερώνει τή Σύνοδο. Καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἐμπαίζει τή Σύνοδο, ἀναγκάζοντάς την νά ἀσχο-

ληθεῖ, σά νά εἶναι κλάση μαθητῶν ἢ πρωτοετῶν σπουδαστῶν, μέ τήν ἀκρόαση διαλέξεων καί ἀποφασίζει μόνος καί δικτατορικά γιά ὅλα τά θέματα, πού θέτει ἡ καυτή ἐπικαιρότητα. Ἀκόμα καί στό μείζον θέμα τῆς ἄτυπης συλλογῆς τῶν ὑπογραφῶν γιά τό δημοψήφισμα, ἀποφασισε μόνος του, χωρίς νά ρωτήσῃ τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας.

Ἡ ἐπιστολή δημοσιεύεται χωρίς καμμιά περικοπή ἢ ἀλλαγή:

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Πρός

τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον

Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Σεραφεῖμ

Εἰς ΑΘΗΝΑΣ

Βόλος 2 Δεκεμβρίου 1993

Μακαριώτατε,

Παρά τήν ἀπόφασίν μου νά τηρήσω σιγήν ἐπὶ τῶν ἐξελίξεων τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ» τοῦλάχιστον ἔξω τῆς Ἱεραρχίας, καί τοῦτο διὰ νά μή προξενῶ, μέ τάς δημοσίας ἐπισημάνσεις μου, προβλήματα εἰς τήν Μακαριότητά Σας, ὅπως κατ' ἐπανάληψιν ἔχετε δηλώσει, ἀναγκάζομαι σήμερον νά Σᾶς ἐνοχλήσω, ἐπειδή ἐκ παντοίων κατευνθύνσεων καταφθάνουν εἰς τά αὐτιά μου πληροφορίες, ὅτι προωθείται πρὸς νομοθετικὴν κάλυψιν «ρύθμισις» τοῦ Ζητήματος αὐτοῦ, περὶ τοῦ περιεχομένου τῆς ὁποίας οὐδεὶς τῶν Ἱεραρχῶν γνωρίζει τι.

Ἡ τοιαύτη ἀδιαφάνεια ὀφείλεται ἀσφαλῶς, Μακαριώτατε, εἰς τό σύστημα ὁπερ ἔχετε ἐπιτύχει νά καθιερωθῇ ἐπὶ τῆς σημερινῆς κυβερ-

νήσεως, τῆς ἀπ' εὐθείας δηλονότι μεταξύ Ὑμῶν καί τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ συνεννοήσεως ἐπὶ τῶν ἐκκλ. θεμάτων, χωρὶς τὴν παρεμβολὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων. Καί τό μὲν σύστημα τοῦτο ἀσφαλῶς δύναται νά ἀποβῇ ὑπέρ τῶν καλῶς νοουμένων συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὸ τόν ἀπαράβατον ὅμως ὅρον ὅτι θά ἔχετε προηγουμένως ἐνημερώσει τὴν Ἱ. Σύνοδον ἐπὶ τῶν λύσεων τὰς ὁποίας εἰσηγεῖσθε εἰς τόν Πρωθυπουργόν, καί θά ἔχετε ἐξασφαλίσει τὴν σύμφωνον γνώμην της.

Ἡ τακτικὴ ὅμως τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖτε, ἥτοι ἡ ἐν πλήρει ἀγνοήσῃ τῆς Ἱεραρχίας εἰσήγησις ἐκάστοτε λύσεων πρὸς τὴν Πολιτείαν εἶναι ἀήθης καὶ ἐγκυμονεῖ κινδύνους εἰς βάρος τοῦ συνοδικοῦ θεσμοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς βάρος Σας, ἐάν ποτέ Σᾶς ζητηθοῦν εὐθῦναι. Ὅφείλω δέ νά Σᾶς πληροφορήσω ὅτι ἱκανή μερίς Ἱεραρχῶν ἀνησυχεῖ σφόδρα διὰ τὴν τακτικὴν αὐτὴν καὶ περιστέλλει μὲν τὰ κατακλύζοντα αὐτὴν συναισθήματα ἀγανακτήσεως, ἐκ λόγων σεβασμοῦ πρὸς τό σεπτόν πρόσωπόν Σας, ὅμως χωρὶς ὑπερβολὴν πρόκειται διὰ κοχλάζον ἡφαιστειον τοῦ ὁποίου τυχόν ἐκρηξις θά σηματοδοτήσῃ δεινὰ διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τὴν ἐνότητα αὐτῆς.

Ἡ ἀγωνιώδης δέ αὕτῃ ἀνησυχία διὰ τοὺς θεσμούς τῆς Ἐκκλησίας μετατρέπεται εἰς αὐτόχροημα ἐκρηκτικὴν κατάστασιν ἐάν πιστεύσω τὰ εἰς τόν τύπον ἀναγραφέντα ὅτι ἡ περίφημος αὕτῃ νομοθετικὴ ρύθμισις πρόκειται νά ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐκπαραθύρωσιν τῶν Ἱεραρχῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἔχει ἐπιβληθῇ πνευματικόν ἐπιτίμιον ὑπὸ τῆς ΔΙΣ. Δηλαδή ἐπιδιώκετε νά εἰσαγάγετε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νέον τρόπον ἀπολύσεως τῶν Μητροπολιτῶν διὰ τῆς πλαγίας ὁδοῦ τῶν ἐπιτιμίων; Ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία προβλέπει περιοριστικῶς τοὺς τρόπους αὐτοὺς παρέχουσα ταυτοχρόνως καὶ τὰς ἐγγυήσεις τῆς ὀρθῆς κρίσεως ἀλλὰ καὶ τῆς ἀμύνης τοῦ κατηγορουμένου. Ποῖος ποτέ διενεώθη, Μακαριώτατε, ὅτι ἡ ἐπιβολὴ ἐνός ἐπιτιμίου παρὰ ὀργάνου ἀναρμοδίου, καθ' ὃν τρόπον μάλιστα ἐλήφθη ἡ σχετικὴ ἀπόφασις, χωρὶς τὴν τήρησιν στοιχειωδῶν κανόνων ὑπερασπίσεως τῶν κατηγορουμένων, χωρὶς κἂν νά κληθοῦν εἰς ἀπολογίαὶν θά ἦτο δυνατόν νά συνεπιφέρῃ τὴν ἐκπτώσιν αὐτῶν; Καὶ ποῖος μᾶς ἐγγυᾶται ὅτι

δέν πρόκειται καί εἰς τό μέλλον νά ἀκολουθηθῇ ἡ αὐτή διαδικασία διά τήν ἐκπαραθύρωσιν διά τῆς ἰδίας ὁδοῦ τυχόν ἀνεπιθυμήτων Ἱεραρχῶν; Φοβοῦμαι ὅτι ἀνοίγετε τούς ἀσκούς τοῦ Αἰόλου καί μεθοδεύετε λύσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι διάτρητοι ἐξ ἐπόψεως τῶν ἱ. Κανόνων κυρίως, ἀλλά καί τῶν νόμων τοῦ κράτους, ἀήθεις δέ καί ξέναι πρός τήν ζωήν τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἀπό αἰώνων διοικεῖται ἐπὶ τῇ βάσει διαφανῶν διατάξεων ἐξασφαλισουσῶν τό ἀδιάβλητον τῆς κρίσεως καί τάς ἐγγυήσεις τῆς δικαιοκρασίας.

Δέν ἀρνοῦμαι ὅτι τό σχολάζον ἀπό ἐτῶν «Ἐκκλησιαστικόν Ζήτημα» ἐξειλίχθη ἤδη εἰς πληγὴν φλεγμαίνουσαν εἰς τό σῶμα τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας μας. Αἱ ἐξ αὐτοῦ ἐπιπτώσεις εἶναι ὀδυνηραί δι' ὅλους μας. Μόνον ἐχθροί τῆς Ἐκκλησίας χαίρουν καί ἀγάλλονται. Τά πιστά της τέκνα λυποῦνται καί κλαίουں. Λαμβάνω σωρείαν γραμμάτων ἀπλοϊκῶν χριστιανῶν διεκτραγωδούντων τήν κατάστασιν τῆς ἐκκλ. διοικήσεως καί ἐκλιπαρούντων διά τήν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος τῶν 3 Μητροπολιτῶν. Καί ἐγώ μέν δέν διαθέτω τήν δύναμιν νά ἐπιβάλω τήν λύσιν, τήν ὁποίαν ἀσπάζομαι καί γνωρίζετε. Σεῖς ὁμως τήν ἔχετε καί ὀφείλετε νά γίνετε ὁ ἐκφραστής ὄχι τῶν ἀδιαλλάκτων, πού Σᾶς περιβάλλουν, ἐνδιαφερόμενοι διά τό ἴδιον συμφέρον ἕκαστος, ἀλλά τῶν συντηρητικῶν καί μετριοπαθῶν ἐκείνων Ἱεραρχῶν, οἱ ὁποῖοι ἐντός τῆς Ἱ. Συνόδου ἔχουν τήν παρηρησίαν νά ἐκφράζουν τάς ἀπόψεις των χωρίς φόβον καί χωρίς πάθος λέγοντες ἐνώπιόν Σας τό «ναί» «ναί» καί τό «οὔ» «οὔ». Σταματήσατε λοιπόν, παρακαλῶ καί ἱκετεύω, τήν ἐτοιμαζομένην ρύθμισιν τῆς Πολιτείας ἡ ὁποία εἰς οὐδέν θά ὠφελήσῃ, ἀλλά θά ρίψῃ ἔλαιον εἰς τήν πυράν, διά νά γίνωμεν καί πάλιν «θέατρον καί ἀγγέλοις καί ἀνθρώποις». Σταματήσατε τάς νομοθετικάς ἐξελίξεις καί συγκαλέσατε τήν Ἱεραρχίαν πρός διάσκεψιν καί προβληματισμόν. Εἰς τήν Ἱεραρχίαν ὑπάρχουν ἄνδρες πού Σᾶς σέβονται καί πονοῦν διά τήν Ἐκκλησίαν. Ἀφήσατέ τους νά ἐκδηλωθοῦν ἐλευθέρως καί υἱοθετήσατε τήν μυστικήν ψηφοφορίαν, ὥστε νά πληροφορηθῇτε τάς ἀληθεῖς προθέσεις τῆς Ἱεραρχίας. Ἄλλως δέν θά δυνηθῇτε νά διαπιστώσετε τί

ἀληθῶς φρονοῦν οἱ Ἱεράρχαι. Εἶναι φανερόν ὅτι ὁ χρόνος εἶναι συνεσταλμένος. Σπεύσατε, λοιπόν, ὅσον ὑπάρχει καιρός. Φοβοῦμαι ὅτι ἐάν τελικῶς ἡ νομοθετική ἐπέμβασις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν συντελεσθῇ ἐρήμην τῆς Ἱεραρχίας, θά εὕρεθῇτε εἰς πολὺ δυσχερῆ θέσιν ὅταν θά πρέπει νά ἐξηγήσετε εἰς τὴν ΙΣΙ τοὺς λόγους τῆς ἐν κρυπτῷ ἐνεργείας Σας ἡ ὁποία, ἐκτός τῶν ἄλλων, πλήττει τόν συνοδικόν θεσμόν.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν Σας καὶ διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

+ Ὁ Δημητριάδος Χριστόδουλος

Κοινοποιήσις: 1 Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργόν κ. Ἄνδρ. Παπανδρέου
2. Σεβ. Μητροπολίτας Ἐκκλησίας Ἑλλάδος
3. Ἐξοχώτατον κ. Εὐ. Βενιζέλον, Ὑφυπουργόν Τύπου.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος:

«Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἐπισκοποκεντρική. Ἐνίστε παρατηροῦνται στὴν πατρίδα μας ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι πολεμοῦν τὴν Ἐκκλησία. Μὲ λόγο εἴτε κομματικὸ εἴτε ἰδεολογικὸ συνηθίζουν νά εὐτελίζουν τὸ ἐπισκοπικὸ ἀξίωμα, ἀντιπαραβάλλοντάς το μὲ ἄλλες κοσμικὲς θέσεις, πού ὑπάρχουν στὰ σύγχρονα κράτη. Μὲ αὐτόν τόν τρόπο βλασφημοῦν τὸ δόγμα τῆς Ἐκκλησίας».

(15 Ὀκτωβρίου 2000)

Ἕνας Ὁρθόδοξος Ἕλληνας.

«Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας εἶναι Χριστοκεντρική. Ὁ Ἐπίσκοπος προΐσταται τοῦ λαοῦ, πού λατρεῖ τὸ Θεό γύρω ἀπὸ τὴν Τράπεζα τῆς Εὐχαριστίας. Κατὰ κανόνα παρατηρεῖται στὴν πατρίδα μας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος νά διαταράσσει τὴν Εὐχαριστιακὴ σύναξη τῆς Ἐκκλησίας. Μὲ λόγο γεμάτο ἰδεολογικοπολιτικὲς κορόνες. Συνηθίζει νά εὐτελίζει τὸ ἐπισκοπικὸ ἀξίωμα, ἀντιγράφοντας ἄλλες κοσμικὲς θέσεις, πού ὑπάρχουν στὰ σύγχρονα κράτη. Μὲ αὐτόν τόν τρόπο ἀλλοιώνει τὸ δόγμα τῆς Ἐκκλησίας».

(16 Ὀκτωβρίου 2000)

ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

Σέ ένθετο πρωτοσέλιδο της έφημερίδας τό «ΕΘΝΟΣ» τής 7-10-2000, αλλά και σε άλλα ανάλογου περιεχομένου δημοσιεύματα όλου σχεδόν του ήμερήσιου τύπου τής ίδιας ημέρας, διαβάζουμε κατά λέξη: «**Σέ άπολογία 3 αντίπαλοι του Χριστόδουλου**». Καί περαιτέρω στή σελίδα 9, στό αναλυτικό ρεπορτάζ τής ίδιας έφημερίδας για τό ίδιο θέμα, αναφέρονται και τά εξής: «...Οί Μητροπολίτες Θηβών και Κοζάνης καλούνται νά άπολογηθούν έγγράφως στη ΔΙΣ, για τίς θέσεις που διατύπωσαν, είτε μέ δηλώσεις είτε σε άρθρα τους για τό πολύκροτο πλέον θέμα των ταυτοτήτων... Τήν εισήγηση για τήν κλήση προς άπολογία έκανε ο στενός φίλος του Άρχιεπισκόπου, Μητροπολίτης Καλαβρύτων... Τήν εισήγηση του Καλαβρύτων υποστήριξε και σε αρκετά σημεία υπερθεμάτισε ο Άρχιεπίσκοπος. Επίσης υπέρ τοποθετήθηκαν οί Μητροπολίτες Καρπενησίου, Καβάλας και Άττικής...».

Μας έκπλήσσει πράγματι ή ενέργεια αυτή τής Συνόδου. Καί μας έκπλήσσει για δύο κυρίως λόγους. Πρώτον, γιατί κατά τό μακρό παρελθόν δέν μας είχε συνηθίσει ή Σύνοδος και ο Άρχιεπίσκοπος σε τέτοιου είδους ευαισθησίες και σε τόσο ταχείες διαδικασίες, άκόμα και όταν επρόκειτο για σοβαρότατα και κραυγαλέα παραπτώματα. Καί, κατά δεύτερο λόγο, γιατί οί έγκαλούμενοι αυτή τή στιγμή Μητροπολίτες, όπως σε

όλα σχεδόν τά δημοσιεύματα τονίζεται, ανήκουν «κατά σύμπτωση» στό χώρο τής «άξιωματικής αντιπολιτεύσεως». Για τους δύο δε παραπάνω Μητροπολίτες ή κατηγορία έστιάζεται ότι διατύπωσαν λόγο αντιρρητικό στις προτάσεις και άποφάσεις των όργάνων τής Έκκλησίας, προφανώς περιλαμβανομένου σ' αυτά και του ίδιου του Άρχιεπισκόπου.

Καί για νά αιτιολογήσουμε πλήρως τήν έκπληξή μας αυτή, θά θέσουμε υπόψη των πολλών άναγνωστών μας και άλλες σοβαρότατες καταγγελίες και περιστατικά, τά όποια κατά τό παρελθόν και έπ' έσχάτων, έπωνύμως και μέ στοιχεία, άποδόθηκαν σε βάρος μελών τής Ίεραρχίας και έπ' αυτών οί διοικούντες τήν Έκκλησία εκώφευσαν. Ίδού λοιπόν μερικά από τά περιστατικά αυτά, που παρατίθενται ένδεικτικά, για νά συναγάγει ο καθένας τά συμπεράσματα του και νά κρίνει και τήν προκείμενη ενέργεια τής Συνόδου.

1) Έχει βουίξει τό πανελλήνιο μέ τά σκάνδαλα των Τεμπών. Όλη εκείνη ή ληστρική εισόρμηση στα παγκάρια του ιεροῦ προσκυνήματος έμφανίστηκε στις όθόνες των τηλεοράσεων και άφησε άναυδους τους τηλεθεατές. Άλλά, κανένας από τους υπεύθυνους ήγέτες τής Έκκλησίας δέν συγκλονίστηκε. Ίσαμε σήμερα ούτε ο Άρχιεπίσκοπος ούτε οί άλλοι Συνοδικοί δέν θεώρησαν υποχρέωσή τους νά παραπέμψουν τους

ἐνόχους στήν ἐκκλησιαστική δικαιοσύνη. Σάν νά μήν ἔφτασαν στίς ἀκοές τους τά σκάνδαλα. Σάν νά μή δημιουργήθηκε πανελλήνιος σκανδαλισμός καί νά μή πληγώθηκε θανάσιμα τό κύρος τοῦ ἱερατείου.

2) Ἐπισημαίνουμε τό γνωστό περιστατικό μέ τήν ἐπώνυμη καί ἐπίσημη καταγγελία σέ βάρος Μητροπολίτη, τήν ὁποία κατέθεσε στόν ἴδιο τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἡγουμένη γνωστοῦ Μοναστηριοῦ. Ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας ἀντιπαρῆλθε τά καταγγελλόμενα. Δέν διέταξε τή διενέργεια ἀνακρίσεως κατά τήν προβλεπόμενη διαδικασία, γιά νά διακριβωθεῖ ποιός λέγει τήν ἀλήθεια καί ποιός εἶναι ὁ συκοφάντης. Καί τό θέμα ἔκλεισε. Καί ὁ Μητροπολίτης πάντα κοντά στόν Μακαριώτατο καί τό φιλικό του περιβάλλον (βλ. σχετικῶς καί ἐπιστολή μακαριστοῦ Μητρ. Κλεόπα).

3) Τίς ἡμέρες τοῦ καλοκαιριοῦ πολλά ἀκούστηκαν ἀπό τήν τηλεόραση, ἐπί πολλές ὥρες καί ἀπό πολλά πρόσωπα. Ἀποτέλεσαν μάλιστα καί ἐντυπωσιακό ἀνάγνωσμα τῶν ἐφημερίδων γιά κοσμική συμπεριφορά καί ἐνέργειες Μητροπολίτη. Τά στοιχεῖα πού, παρουσιάστηκαν προκάλεσαν στόν ἀκροατή καί ἀναγνώστη ἔντονο προβληματισμό καί εὐλογες ἀμφιβολίες. Μήνυση τοῦ Μητροπολίτη κατά τῶν δημοσιογράφων γιά συκοφαντική δυσφήμιση κατέληξε σέ ἀθώωση τῶν τελευταίων καί μάλιστα μέ σύμφωνη καί τή γνώμη τοῦ εἰσαγγελέως. Κατόπιν αὐτῶν ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας ὀφείλει, ἀνεξάρτητα ἀπό τήν παράλληλη ποινική διαδικασία, νά ἐπιληφθεῖ καί νά διαλευκάνει ἡ ἴδια τήν ὑπόθεση, γιά νά διακριβωθεῖ ἡ ἀλήθεια καί νά πληροφορηθεῖ τό ποίμνιο τί συμβαίνει στήν πραγματικότητα. Τί-

ποτε ὁμως δέν ἔγινε καί στήν περίπτωσή αὐτή.

4) Ὡς θυμηθοῦμε καί τήν περίπτωση, κατά τήν ὁποία κάποιος Μητροπολίτης, ἐνεργό μέλος τῆς Ἱεραρχίας, ἀποκαλεῖ σέ ἐπιστολή του ἕτερο συνεπίσκοπό του «νυμφαγωγό κιναίδων». Καί ὁ τελευταῖος ἀπαντᾷ μέ τήν περίφημη φράση: «Ἡ ἐπιστολή εἶναι ὁδηγός ἀλητείας». Καί τό ἀποτέλεσμα ἀπό τίς βαρεῖες αὐτές ἀλληλοεκτοξευόμενες κατηγορίες εἶναι τοῦτο. Καμμία περαιτέρω ἐνέργεια. Καμμία παραπομπή οὔτε καν ἀνάκριση.

5) Ἐπισήμως κατατέθηκαν στή Σύνοδο καί τέθηκαν ὑπόψη καί τῶν Δικαστηρίων δύο γραφολογικές ἐκθέσεις, συντεταγμένες ἀπό γραφολόγους τοῦ Πίνακα τοῦ Ἐφετείου, μέ τίς ὁποῖες βεβαιώνεται ὅτι κατά τή μυστική ψηφοφορία γιά τή μετάθεση (κατάσταση) Μητροπολίτη, ἓνα ψηφοδέλτιο φέρεται πλαστογραφημένο, ἐνῶ ἄλλα ἔξι φέρονται συμπληρωμένα, τουλάχιστον ἀνά δύο, ἀπό ἓνα καί τό αὐτό πρόσωπο. Καί στή σοβαρή αὐτή περίπτωση ἡ δικαιοσύνη Ἐκκλησία ἐκώφευσε καί δέν ἀντέδρασε. Καμμία ἔρευνα, καμμία ἀνάκριση.

6) Γνωστό μέλος τῆς Ἱεραρχίας, μέ ὑπερτεσσαρακονταετή θητεία καί ἐνεργό συμμετοχή στά ἐκκλησιαστικά δρώμενα, μέ μακροσκελές ἄρθρο του στήν ἔγκριτη ἀθηναϊκή ἐφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» τῆς 1-8-2000 κατήγγειλε χωρίς ἐπιφυλάξεις καί ἐνδοιασμούς, ὅτι μέσα στό χῶρο τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας παρατηροῦνται «ἀδικίες», «ὑποκρισίες», «ἐκβιασμοί», «ἔντρινγκες», «ἀλληλοεξοντώσεις», «στεγανά» «καί ἄλλα βαρύτερα». Ἀλλά καί στίς βαρύτερες αὐτές καταγγελίες τοῦ κορυφαίου στε-

λέχους της ή Σύνοδος ουδέν ἔπραξε κατὰ τὴν προσφιλή της τακτική. Δέν ἐκάλεσε πάραυτα τὸν Μητροπολίτη, ὅπως τό κάνει σήμερα γιὰ τοὺς δύο ἄλλους Μητροπολίτες Θηβῶν καὶ Κοζάνης, νά δώσει ἐξηγήσεις καὶ δέν ἐκίνησε καμμία διαδικασία κατ' αὐτοῦ, γιὰ νά διαπιστωθεῖ, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστική τάξη, ἡ βασιμότητα ἢ μὴ τῶν καταγγελομένων.

7) Τί νά πεῖ κανεῖς γιὰ ὅσα εἶδαν τό φῶς τῆς δημοσιότητας μέ τὰ γνωστά πορίσματα γιὰ παρανομίες καὶ παρατυπίες στή διαχείριση τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καὶ γιὰ ὅλα ὅσα κατὰ καιροὺς ἀποτελοῦν ἀναγνώσματα στίς ἐφημερίδες καὶ θεάματα στίς τηλεοράσεις καὶ γίνονται ἀφορμή νά πλήττεται τό κύρος τῆς Ἐκκλησίας;

Ὅλα ὅσα ἐνδεικτικά παραπάνω παρατέθηκαν ἀποτελοῦν σοβαρότατα ἀρρωστημένα ἐκκλησιαστικά φαινόμενα. Καί ἐπ' αὐτῶν ὀφείλε ἡ διοικοῦσα Ἐκκλησία νά ἐπιληφθεῖ ἀμέσως, χωρίς

καμμία καθυστέρηση. Νά ἐρευνηθοῦν τὰ καταγγελλόμενα, κατὰ τὴν ἐπιβαλλόμενη ἐκκλησιαστική τάξη, μέ ὑπευθυνότητα καὶ σοβαρότητα, νά διακριβωθεῖ ἡ ἀλήθεια καὶ νά ἀποδοθοῦν οἱ εὐθύνες στοὺς παΐσαντες. Τίποτε ὅμως ἀπὸ ὅλα αὐτὰ δέν ἔγινε. Καί βλέπουμε σήμερα τὴ μεγάλη εὐαισθησία της (καί γι' αὐτό τό λόγο ἐκπληττόμεθα) νά ἐγκαλεῖ τοὺς δύο Μητροπολίτες Θηβῶν καὶ Κοζάνης, μέ τό σκεπτικό ὅτι διατύπωσαν ἀντιρρητικό λόγο στίς θέσεις καὶ προτάσεις τῆς Συνόδου καὶ μάλιστα (κατὰ δημοσίευμα) νά ὑπερθεματίζει σ' αὐτὰ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος. Λέτε καὶ οἱ ὑπεύθυνοι Ἱεράρχες στεροῦνται τῆς δυνατότητας νά διατυπώνουν, ἀκόμη καὶ νά δημοσιοποιοῦν, τίς ἀντίθετες ἀπόψεις καὶ κρίσεις τους.

Γιὰ ὅλα ὅμως τὰ ἄλλα, τὰ σοβαρότατα καὶ «τά βαρύτατα» (βλ. ἄρθρο Μητρ. Κορίνθου) ἄκρα τοῦ τάφου σιωπῇ.

Δ.

Παπα-Γιάννη

Ὁ Μακαριώτατος, σέ κήρυγμά του, στιγμάτισε καὶ τοῦτο: *«Οἱ ἰσχυροὶ δυστυχῶς, ἐπιβάλλουν τίς ἀπόψεις τους στοὺς ἀδύνατους»*. Μήπως ἐννοοῦσε καὶ τίς δικτατορικές «ἐκπτώσεις» τῶν δώδεκα Μητροπολιτῶν; Καί μήπως ἤθελε νά ἐξομολογηθεῖ γιὰ τὴν εἰσήγησή του (ἀπὸ θέσεως ἰσχύος) στή Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, νά παραμείνουν τὰ ἀντικανονικά καὶ ἀνυπόστατα «ἐπιτίμια ἀκοινωνησίας»;

Φιλικά
Παπα-Γιώργης

Στό ένθετο τῆς ἐφημερίδας «Ἐλεύθερος Τύπος, πού τιτλοφορεῖται «Ὁρθοδοξία καί Ἑλληνισμός» καί στό φύλλο τῆς 20ῆς Αὐγούστου 2000, δημοσιεύτηκε συνέντευξη τοῦ Μητροπολίτη Πειραιῶς Καλλινίκου. Ἀνάμεσα στά πολλά θέματα, πού ἔθιξε ὁ κ. Καλλίνικος περιλαμβάνεται καί τό πῶς ἔφτασε ὁ σημερινός Ἀρχιεπίσκοπος, κατά τήν περίοδο τῆς θητείας στόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο τοῦ μακαριστοῦ Ἱερωνύμου, νά καταλάβει τή θέση τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

✱

Προκαταρκτικά σημειώνουμε, γιά τήν ἐνημέρωση τῶν ἀναγνωστῶν μας, πῶς γιά τή θέση αὐτή ποτέ δέν ἔγινε προκήρυξη καί σχετικός διαγωνισμός. Καί ποτέ δέ διορίστηκε Ἀρχιεπίσκοπος, ὕστερα ἀπό ἐξετάσεις. Ὁ διορισμός γίνεται πάντοτε ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο, ὕστερα ἀπό πρόταση τοῦ Προέδρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἢ κάποιου ἄλλου μέλους τῆς.

Στή συνέντευξή του, τῆς 20ῆς Αὐγούστου 2000 ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς Καλλίνικος δήλωσε κατηγορηματικά: «Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος (κ. Χριστόδουλος) ὑπηρέτησε ὡς Γραμματέας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀριστεύσας σέ διενεργηθέντα διαγωνισμό, χωρίς νά

ἔχει οὐδεμία πρόσβαση τότε στήν ἐκκλησιαστική διοίκηση καί χωρίς φυσικά καμία σχέση μέ τή Χούντα. Ὅσοι μιλᾶνε περί χουντικῆς προελεύσεως εἶναι συκοφάντες καί διαστροφεῖς τῆς ἀληθείας. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἦταν οὐσιαστικά πρακτικογράφος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί γενικά οὐδεμία εἶχαμε ποτέ ἐπίσημη ἐκκλησιαστική θέση ἐπί δικτατορίας».

Αὐτά δηλώθηκαν στίς 20 Αὐγούστου τοῦ 2000.

Καίρως τώρα νά δεῖτε πῶς παρουσιάζει ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς Καλλίνικος τήν ἀνάδειξη τοῦ ὑποτακτικοῦ του κ. Χριστοδούλου σέ Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, στή σελίδα 55 τοῦ βιβλίου του: «Ἡ διακονία μου στά Μετέωρα», πού τό ἔγραψε καί τό ἐξέδωσε σέ ἀνύποπτο χρόνο, προτοῦ ὁ ὑποτακτικός του κ. Χριστόδουλος ἀναδειχθεῖ Ἀρχιεπίσκοπος:

«Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης καί Σταγῶν κυρός Διονύσιος, πικράθηκε μέ τήν ἀναχώρησή μας καί ὡς ἐκ τούτου δέν ὑπῆρξε ἐπὶ πολλά χρόνια καμμία ἀπολύτως σχέσι μετὰ ξύ μας. Ὅταν, ὅμως, τό 1967 ἀνῆλθε στόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο ὁ Μακαριώτατος Ἱερώνυμος, ὁ Σεβασμιώτατος Διονύσιος τοῦ ὑπέδειξε ὡς Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τόν π. Χριστόδουλο, τόν ὁποῖον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος ἐπῆρε μαζί του. Καί μάλιστα προκειμένων ἀρχιερατικῶν ἐκλογῶν τότε, δύο φορές ὁ Σεβασμιώτατος Διονύσιος μέ ἐψήφισε ὡς ὑποψήφιο Ἀρχιερέα».

Ἄραγε τί γίνεται; Δέ θυμᾶται ὁ κ. Καλλίνικος τί ἔγραψε στό βιβλίο του; Ἡ, συνειδητά, ψεύδεται;

ΜΑΤΙΕΣ ΚΑΙ ΡΙΠΕΣ

‘Ο θάνατός σου...

ζωή μου

Πώ, πώ, τί έμαθα; Πράγματα, πού δέν τά ήξερα. Γεγονότα, πού δέν μάς τά λένε οί δεσποτάδες μας καί οί παπάδες μας. ‘Ακόμα καί οί δημοσιογράφοι μας, πού ισχυρίζονται πώς μάς ενημερώνουν σέ πλάτος καί βάθος καί άμερόληπτα, δέν καταχωρούν αύτες τίς ειδήσεις στίς έφημερίδες. Τό γιατί δέν τό ξέρω. ‘Ισως νά μήν τούς αφήνουν τά άφεντικά τους. ‘Ισως νά τρέχουν κάποια φακελλάκια, πού στομώνουν τή γραφίδα τους. ‘Ισως νά μήν τούς έχει πεϊ ποτέ κανένας τήν άλήθεια.

‘Εμαθα, λοιπόν, όλόκληρη τήν ιστορία του σημερινού προκαθημένου. Πώς πήρε τή μίτρα. Καί πώς άρχισε νά τρέχει πρός τήν ‘Αρχιεπισκοπή ‘Αθηνών.

Καί ξέρετε πώς τό έμαθα; Είχα τήν άφέλεια-άγράμματοι καί άστοιχειώτοι είμαστε έμείς οί νεωκόροι-νά έντυπωσιαστώ από τίς συγγνώμες, πού ζήτησε ό Χριστόδουλος κατά τίς παραμονές του περασμένου Πάσχα. ‘Από τότε ίσαμε σήμερα, μήνες όλόκληρους, κρατούσα τήν άγαθή έντύπωση μέσα μου καί τήν κουβέντιαξα μόνο μέ τόν έαυτό μου. Σά νά έφερνα ένα γαρίφαλο στή μύτη καί νά τό μύριζα. ‘Υστερα, όμως, από πολύ καιρό, όταν κάποτε βρέθηκα μονάχος μέ τόν παπα-Γιάννη, τόν προϊστάμενο τής ένορίας καί άφεντικό μου, τόλμησα νά

έκφράσω τό θαυμασμό μου γιά τό πρόσωπο του Προκαθημένου τής ‘Εκκλησίας.

-Είδες παπα-Γιάννη; ‘Ο Χριστόδουλος ζήτησε συγγνώμη γιά τό άνάθεμα, πού έκανε ή Σύνοδος στό Βενιζέλο καί γιά τό κυνηγητό, πού έκαναν οί δεσποτάδες μας, κατά τόν προπερασμένο αιώνα στό Παπουλάκο. Είδες πόσο καλοκάγαθος είναι; ‘Η ευαισθησία του έφτασε στόν προπερασμένο αιώνα. Καί ζήτησε συγγνώμη γιά λογαριασμό των δεσποτάδων εκείνης τής εποχής, πού δέν είχαν άλλη δουλειά νά κάνουν, παρά νά καταδιώκουν ένα ταπεινό καλόγερο, ένα άνθρωπο του Θεού, ό όποιος λαλούσε τήν άλήθεια καί καλούσε τό λαό νά γυρίσει στήν ‘Εκκλησία καί νά βάλει στήν καρδιά τό μήνυμα τής άγάπης καί τής αγιότητας. Ποιός άλλος τό έκανε αυτό; ‘Από τήν έποχή του Παπουλάκου ίσαμε σήμερα δέ βρέθηκε ‘Αρχιεπίσκοπος μέ θάρρος καί μέ παρρησία, γιά νά βάλει τά πράγματα στή θέση τους καί νά ζητήσει συγγνώμη γιά τίς άπερισχεφίες καί τίς σκληρότητες των προκατόχων του.

‘Ο παπα-Γιάννης μέ στραβοκοίταξε. Σά νά μέ ειρωνευόταν. Σά νά μέ μάλλωνε.

-Τί λές ώρέ! είπε καί έμεινε νά μέ καθλώνει μέ τά γουρλωμένα μάτια του. ‘Εκανε τό μεγάλο αυτό κατόρθωμα ό Χριστόδουλος; Ζήτησε συγγνώμη γιά λογαριασμό των δεσποτάδων του περασμένου καί του προπερασμένου αιώνα; Γιά τόν ‘Ιούδα δέ ζήτησε συγγνώμη;

‘Εγώ άποσβολώθηκα. Δέν κατάλαβα γιατί ό παπα-Γιάννης ήταν τόσο στριμμένος καί τόσο αινιγματικός. Γιατί δέν του άρεσε ή μεγαλειώδης πράξη τής μετάνοιας, πού κατάθεσε ό Χριστόδουλος στό κατώφλι τής Μεγάλης ‘Εβδομάδας.

Δέν είπα τίποτα. Περίμενα σάν τό μαθητή τής πρώτης του δημοτικού νά άκούσω τό δάσκαλο νά μου εξηγήϊ τό μυστήριο.

Ὁ παπα-Γιάννης μέ κατάλαβε. Καί, ἀφήνοντας νά σχηματιστεῖ ἕνα ἐλαφρό χαμόγελο στό χεῖλῃ του, μοῦ εἶπε:

-Γιατί δέ ζήτησε ὁ Χριστόδουλος συγγνώμη γιά τά δικά του, τά προσωπικά του ἐγκλήματα, τά πολλά καί μεγάλα; Εὐκολο εἶναι νά ζητᾶμε συγγνώμη γιά λογαριασμό τῶν ἀνθρώπων, πού ἔζησαν πρὶν ἕνα καί ἐνάμισυ αἰώνα. Δύσκολο εἶναι νά καταθέσουμε τή μετάνοιά μας γιά τά δικά μας ἐγκλήματα.

Τόλμησα νά φέρω ἀντίρρηση:

-Γιατί βρέ παπα-Γιάννη δέν τόν πᾶς τόν Χριστόδουλο; Τί ἐγκλημα ἔχει κάνει ὁ ἀνθρώπος καί τοῦ ζητᾶς νά βγεῖ στή δημοσιά καί νά σκύψει ταπεινά νά ζητήσει συγγνώμη; Αὐτός εἶναι «ἡγέτης». Αὐτός εἶναι «πάσης Ἑλλάδος». Δέν εἶναι ξεφτίδι τῆς δεσποτοκρατίας.

-Δέν ξέρω τί εἶναι, ἀπάντησε κοφτά ὁ παπα-Γιάννης. Ἕνα ξέρω. Πώς καταδέχτηκε νά γίνει δεσπότης καί νά πάει στό Βόλο, τή στιγμή, πού ἐκεῖ ὑπῆρχε ἄλλος, κανονικός δεσπότης, ὁ αἰμίμηστος Ἡλίας. Ὁ Χριστόδουλος, πιστό τσιράκι τοῦ Σεραφεῖμ, ὑπηρέτησε δουλικά τά συνωμοτικά σχέδια τοῦ τότε προϋσταμένου του καί πήρε, σάν ἀνταμοιβή, τή Μητροπολίτη Δημητριάδος. Ἄν ἦταν ἀνθρώπος σοβαρός, ἂν εἶχε γνήσια θεολογική παιδεία καί ἐκκλησιαστικό φρόνημα, θά ὕψωνε τό ἀνάστημά του καί θά ἔλεγε ὅχι.

-Τί λές βρέ παπα-Γιάννη; Νά πεῖ ὅχι στό Σεραφεῖμ; Θά τόν σούβλιζε.

-Καλύτερα νά τόν σούβλιζε αὐτόν ὁ Σεραφεῖμ, παρά, πού σούβλισε αὐτός τούς Ἱεροῦς Κανόνες καί τήν ἀρχιερατική ἀξιοπρέπεια. Καί στό λέω, γιά νά τό ξέρεις. Τή στιγμή, πού ὁ Χριστόδουλος, «ἀγαλλομένῳ ποδί» ἔτρεχε νά καταλάβει τή Μητροπολίτη Δημητριάδος καί νά ἐξωπετάξει τό σεβάσμιο κανονικό Μητροπολίτη, ἄλλοι

κληρικοί, θεολογικά συγκροτημένοι καί ἱερατικά καταξιωμένοι, ἀρνήθηκαν νά καθήσουν σέ θρόνους, πού δέν εἶχαν κανονικά χρεύσει. Εἶπαν «ὅχι» στόν Σεραφεῖμ. Δείχτηκαν ὑπέροχοι. Ἀνθρώποι μέ ἥθος καί μέ πνευματική καλλιέργεια. Ἐνῶ ὁ Χριστόδουλος ἔσπρωξε βίαια τόν γέροντα Μητροπολίτη, γιά νά τόν ἐξωπετάξει καί νά καθήσει στό θρόνο του. Κάποιοι, μάλιστα, ἐκκλησιαστικοί παράγοντες, πού γνωρίζουν καλά τά πρόσωπα καί τά γεγονότα, λένε, πώς ὅλα ἐκεῖνα τά σαχλά χαρτιά, πού γράφτηκαν τήν ἐποχή ἐκείνη γιά νά δώσουν εὐλογοφάνεια καί νομιμοφάνεια στίς ἀνωμαλίες, ἔχουν γραφεῖ ἀπό τό χεράκι τοῦ κ. Χριστόδουλου.

Ἕμεινα μέ τό στόμα ἀνοιχτό, νά τόν κοιτάζω καί νά ρουφῶ τήν ἀφήγησή του. Ἐκεῖνος συνέχισε.

-Μή μοῦ λές, λοιπόν, γιά μεγαλειώδη πράξη τοῦ Χριστόδουλου. Μή χαρακτηρίζεις σοφή καί πνευματική ἐνέργεια τήν αἵτηση συγγνώμης γιά λογαριασμό ἐκείνων, πού ἔζησαν τόν περασμένο καί τόν προπερασμένο αἰώνα. Ἄν ἦταν πνευματικός ἀνθρώπος ὁ Χριστόδουλος, θά πήγαινε στό μνημα τοῦ Μητροπολίτη Ἡλία, θά ἔπεφτε μπρούμυτα καί θά ζητοῦσε, μέ καυτό κλάμα, τή συγχώρεση. Ἄν τό ἔκανε αὐτό, θά ἔνοιωθα καί ἐγώ μέσα μου νά ἀπαλύνεται ἡ ἀντίδραση. Θά ἔλεγα, πώς ἀληθινά μετάνοιωσε. Καί πώς τό αἶτημα τῆς συγγνώμης δέν εἶναι κάλπικος παράς, ἀλλά γνήσιο νόμισμα, πράξη ψυχῆς συγχλοισμένης, πού ταπεινώνεται εἰλικρινά καί προσπίπτει στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ, ζητώντας ἔλεος.

Αὐτά ἔμαθα. Καί κοκκάλωσα. Καί, μόλις συνῆλθα καί βρῆκα τόν ἑαυτό μου, σᾶς τά μεταφέρω.

Ὁ Νεωκόρος

Χρυσοστομικές επίσημάνσεις

Παρωδία Δικαστηρίων

*«Οὐδέ ἐν τοῖς ἔξω μέν οὖν δικαστηρίοις
τοιαῦτα ἐτολμήθη ποτέ, μᾶλλον δέ οὐδέ ἐν
βαρβαρικῷ δικαστηρίῳ, οὐδέ Σκύθαι οὐδέ
Σαυρομάται οὕτως ἄν ποτε ἐδίκασαν»
(Ἰννοκεντίῳ ἐπισκόπῳ Ρώμης)*

(Οὔτε στά κοσμικά δικαστήρια δέν τολμή-
θηκαν ποτέ τέτοια πράγματα, ἢ μᾶλλον οὔτε σέ
βαρβαρικό δικαστήριο, οὔτε οἱ Σκύθες οὔτε οἱ
Σαυρομάτες δέν δίκασαν ποτέ ἔτσι).

Ἔντονη ἀντίδραση. Διαμαρτυρία, πού
πηγάζει ἀπό τήν πονεμένη καί μαρτυρική
καρδιά. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ἀπορημένος
καί ἀγανακτισμένος, ἐκχύνει τή θλίψη του
στόν συνεπίσκοπό του Ἰννοκέντιο, ἐπίσκο-
πο τῆς Ρώμης. Συγκρίνει τή διαδικασία,
πού ἐφάρμοσαν οἱ συνεπίσκοποί του, γιά νά
τόν καταδικάσουν, μέ αὐτή, πού ἐφάρμοζαν
τήν ἐποχή ἐκεῖνη οἱ βάρβαροι. Καί βρίσκει,
ὅτι οἱ βάρβαροι ἦταν ἐντιμότεροι καί συνε-
πέστεροι. Προσμετράει τήν καταστρατήγη-
ση, ἀπό τοὺς ἐπισκόπους δικαστές, τῶν ἐκ-
κλησιαστικῶν Κανόνων ἀλλά καί τῶν στοι-
χειωδῶν ἀρχῶν τῆς κοσμικῆς δικονομίας.
Καί, μέ μελαγχολία, ἐπισημαίνει τή θλιβε-
ρή πραγματικότητα. Οἱ ἐπίσκοποι δικαστές
του κινήθηκαν στό σκοτάδι τῆς αὐθαιρεσίας.
Τόλμησαν αὐτά πού κοσμικοὶ δικαστές δέν
εἶχαν ποτέ διαπράξει. Τίς δολοπλοκίες καί
τίς ἀτιμίες, πού οὔτε καί οἱ βάρβαροί, πού
ζοῦσαν σέ κλίμα πρωτογονισμοῦ καί δεί-
χνονταν σκληροί, δέ σοφίστηκαν νά μεθοδέ-
ψουν.

Βαρειά ἡ μομφή. Καί ἀποκτάει ἀκόμα
μεγαλύτερη βαρύτητα ὅταν ἐκπορεύεται
ἀπό τὰ χεῖλη ενός σοφοῦ καί μαρτυρικοῦ
ἐπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας μας. Στιγματί-
ζει πρῶτιστα τίς ἐκτροπές τῆς ἐποχῆς του.
Ἀλλά καί μέσα σ' ὅλη τήν ἐκκλησιαστική
ἱστορία, τίς πονηρές ἀπομιμήσεις. Τίς πα-
ρωδίες τῶν δικαστηρίων, πού κινήθηκαν
ἀπό ἐμπάθεια καί φθόνο καί διάθεση ἐξον-
τώσεως τῶν ἀνεπιθύμητων ἐκκλησιαστι-
κῶν προσωποποιήσεων.

Θά φανεῖ παράξενο ἀλλά εἶναι πραγμα-
τικότητα. Τά ἐκκλησιαστικά Δικαστήρια,
πού δικάζουν χειρότερα καί ἀπό τοὺς Σκύ-
θες καί τοὺς Σαυρομάτες, τὰ εἶδαμε νά ἀνα-
βιώνουν καί στίς μέρες μας. Οἱ ἐκπτώσεις
τῶν 12 Μητροπολιτῶν τό 1974 ἔγιναν ἀπό
τέτοια Δικαστήρια καί μέσα σ' ἓνα πα-
ρόμοιο κλίμα ἐμπάθειας καί φθόνου. Ἀλλά
τολμήθηκαν καί ἀκόμα χειρότερα πράγμα-
τα. Ἐδῶ δέν πρέπει νά μιλήσουμε γιά πα-
ρωδία δίκης, ἀλλά γιά ἀπουσία δίκης. Γιά
καταδίκη, δίχως δίκη.

Ἐνα κουτσουρεμένο σῶμα 32 Ἱεραρ-
χῶν ἢ 3 Συντακτική Πράξη τῆς Δικτατο-
ρίας τό ὄνόμασε Ἱεραρχία (μιά Ἀριστιδην
οὐσιαστικά Σύνοδος Ἱεραρχίας). Καί τό
ἔχρισε σῶμα «κανονικό», ἀμφισβητών-
τας (!) τήν κανονικότητα τῶν 34 ἐπισκό-
πων, πού τοὺς ἔκλεισε ἔξω. Τό τρελλό αὐτό
νομοθέτημα τῆς Δικτατορίας ἔδωσε ὅπλα
στά χεῖρια τῶν λίγων ἐπισκόπων (τήν 3 καί
τήν 7 Συντακτικές Πράξεις), γιά νά ἐξον-
τώσουν ὅποτε καί ὅποιους θέλουν. Ἡ διαδι-
κασία τελειῶς συνοπτική. Ἡ, γιά νά εἴμα-
στε ἀκριβέστεροι, ἡ διαδικασία ἀνύπαρκτη.
Δέ δείχνει, οὔτε ἀπό μακριά, λειτουργία
ὕπευθυνου δικαστικοῦ σώματος. Πρότεινε ὁ
πρῶτος, ὁ πρόεδρος, τό ὄνομα τοῦ συγχε-
κριμένου Ἐπισκόπου πού ἔκρινε ὅτι πρέπει
νά καρατομηθεῖ. Ἐπεκαλεῖτο καί τίς δια-
τάξεις τῶν 3 καί 7 Συντακτικῶν Πράξεων

πού δίνουν τή δυνατότητα σ' αυτό τό σώμα νά έκτοπίζει Ίεράρχες. Καί μέ τήν ψήφο τής προσχηματισμένης πλειοψηφίας τοῦ κολοβωμένου αὐτοῦ Σώματος (αὐτῶν πού, μέ ἐλαφριά τή συνείδηση, εἶχαν διαπραγματευτεῖ τά ἀνταλλάγματα) ἐξοστρακίζόταν ὁ συγκεκριμένος Ἐπίσκοπος.

Χαρακτηριστικά στοιχεῖα τής πλήρους ἀπουσίας δικαστικῆς διαδικασίας εἶναι καί τά πιά κάτω:

α) Οἱ ἀπομακρυνθέντες Μητροπολίτες οὔτε κἀν γνώριζαν ὅτι τό συνοδικό ἐκεῖνο Σῶμα συζητοῦσε γιά τό πρόσωπό τους (οἱ ἀποφάσεις λήφθηκαν σέ τρεῖς ξεχωριστές συνεδριάσεις, πού ἐκτόπισαν ἀντίστοιχα 2,1 καί 9 Μητροπολίτες).

β) Στήν τρίτη συνεδρίαση μέσα σέ δύο ὥρες λήφθηκαν 9 ἀποφάσεις ἐκπτώσεως Μητροπολιτῶν. Καί αὐτό ἀποτελεῖ ἀδιαμφισβήτητο ντοκουμέντο. Γιατί σέ τόσο λίγο χρόνο δέν ἦταν δυνατό νά τηρηθεῖ καμμία ἀπολύτως διαδικασία.

γ) Οἱ περισσότερες ἀποφάσεις δέν ἀναφέρουν κἀν τό ἀδίκημα, πού ὁδήγησε στήν ἐκθρόνιση. Σέ λίγες περιπτώσεις ἀναφέρεται κάτι γενικό (π.χ. ἀντικανονικός) πού οὔτε συγκεκριμένο ποιεῖται, οὔτε, ἔστω μέ μιά πρόταση, τεκμηριώνεται.

δ) Οἱ 12 Μητροπολίτες πληροφορήθηκαν τίς ἐναντίον τους ἀποφάσεις ἀπό τά Μ.Μ.Ε.

Τό συμπέρασμα ἀπό τά παραπάνω. 26 χρόνια μετά οἱ ἐναπομείναντες 2 Μητροπολίτες ἔχουν κάθε δικαίωμα νά διαμαρτύρονται, ἐντονότερα ἀπό τόν ἱερό Χρυσόστομο, γιά τήν καταδίκη τους, πού ἐπιβλήθηκε χωρίς κἀν νά ὑπάρξει δίκη. Ἔχουν κάθε δικαίωμα, νά ἀναζητοῦν, στόν 21ο αἰῶνα, πού μπήκαμε, τόν πιό βαρβαρικό λαό τής ὑψηλίου, γιά νά ποῦν μέ τή σειρά τους. Οὔτε οἱ Ζουλού καί οἱ Μασάι π.χ. δέν καταδίκασαν χωρίς δίκη. Καί ὅμως, Ἐπίσκοποι-δι-

ΨΙΘΥΡΟΙ

Μαῦρα κρέπια.

Στά μαῦρα κρέπια ντύθηκε ἡ Ἀρχιεπισκοπή ἐξ αἰτίας τής «ἀνεπίσημης»(!) ἐπίσκεψης τοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στήν Ἀθήνα. Ὁργή, ἀμηχανία, θλίψη, ἀπόγνωση, ὅλα ὅσα συνθέτουν μιά κατάσταση σύγχυσης καί ἀμηχανίας, μπορεῖ κανεῖς νά τά βρεῖ στά ἐπίσημα ρεπορτάζ, πού συντάσσονται μέσα στήν Ἀρχιεπισκοπή, ἀπό τό δημοσιογράφο τής ἀρχιεπισκοπικῆς καμαρίλας καί διοχετεύονται στίς ἐφημερίδες. Ἐνῶ στίς ἐπίσημες ἐκδηλώσεις (λίγες, ἐλάχιστες), ὁ κ. Χριστόδουλος προσπαθοῦσε νά χαμογελάσει στόν πατριάρχη καί νά τόν φιλοδωρήσει μέ κάποια φιλοφρόνηση, ἀμέσως μετά, ὁ δημοσιογράφος ὁ ἐξαρτημένος ἀπό τόν ἀρχιεπισκοπικό μανδύα, ἔβαφε τή πέννα του στό δηλητήριο καί ἄφηνε νά πέσουν στίς σελίδες τής ἐφημερίδας του τά πικρά σχόλια. Τήν μιά μέρα μιλοῦσε γιά «*δυό ξένους στή ἴδια πόλη*». Τήν ἄλλη, ὅτι ἡ πατριαρχική ἐπίσκεψη εἶναι «Ἐπίσκεψη χωρίς... ταυτότητα». Καί τήν τρίτη, μέ πυχιαῖο τίτλο πληροφοροῦσε τοὺς ἀναγνώστες του, ὅτι εἶναι «*Ὡρα τῆς κρίσεως*» γιά *τίς σχέσεις μέ τό Φανάρι*. Καί γιά νά καταδείξει στό ἀναγνωστικό κοινό τήν ἔκταση καί τήν ἔνταση τῆς κρίσης, ὑπογράμμιζε, μέ ἄλλο δημοσίευμά του, ὅτι «*Ὁ Πατριάρχης ἀπό τήν πλευρά του, ἔπλεξε τό ἐγκώμιο τοῦ σεβ. Θητῶν καί μεταξύ ἄλλων τόνισε ὅτι διαθέτει "ὑγιές ἐκκλησιαστικό φρόνημα"*»

καστές, πού καυχῶνται, ὅτι ἀνήκουν στήν ἑλλαδική Ἐκκλησία, τό τόλμησαν. Χωρίς νά φοβηθοῦν τό Θεό. Χωρίς νά σεβαστοῦν τήν παράδοση τῶν ἀγίων μας. Καί χωρίς νά ἐπανορθώσουν μέχρι σήμερα τό μεγάλο ἀμάρτημά τους.

Ἀρχιμ. Εἰρηναῖος Μπουσδέκης

καί ἔχει ἀγάπη πρὸς ὅλους...». Καί ὅταν πιά ὁ Πατριάρχης μάζεψε τὰ δῶρα του καί τὰ ἀναμνηστικά του καί ἔφυγε, ξαναχτύπησε ὁ δημοσιογράφος τῆς καμαρίλας μέ τόν ἐντυπωσιακό τίτλο: «*Ὁ Πατριάρχης ἔφυγε, τὰ προβλήματα μένουν*».

Λέτε νά μήν ἤξερε τίποτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἀπό αὐτά, πού γράφονται μέσα στά ἀρχιεπισκοπικά γραφεῖα καί διοχετεύονται στίς ἐφημερίδες; Ἡ μήπως τὰ ἤξερε καί τὰ προσυέγραφε; Ἡ (γιά νά ἀφεθοῦμε καί σέ ἕνα ἄλλο λογισμό), τὰ ὑπαγόρευε αὐτός ὁ ἴδιος;

Καί ξέρετε ποιοί εἶναι τό μεγάλο πρόβλημα, πού ἀνησυχεῖ τόν ἀρχιεπισκοπικό δημοσιογράφο (διάβαζε τόν Ἀρχιεπίσκοπο) καί τόν κάνει νά ἐκφράζεται μέ τόσο πικρά λόγια γιά τό Φανάρι; Τό ὅτι ὁ Πατριάρχης παρουσιάστηκε νά ἔχει μεγαλύτερη δημοτικότητα ἀπό τόν Χριστόδουλο.

Μικρό πρᾶγμα τό ἔχετε αὐτό; Νά παρουσιάζεται στήν πασαρέλα τῆς δημοτικότητας ἄλλος ἀστέρας, πού νά ἐπικαλύπτει τόν κ. Χριστόδουλο; Αὐτό εἶναι γεγονός ἀφόρητο καί ἀσυγχώρητο.

Καί τὰ δείγματα τῆς ὑποκρισίας.

Σέ στήλη παράλληλη πρὸς τό θρῆνο τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ δημοσιογράφου πρέπει νά ἀντιπαρταχθοῦν καί οἱ κορόνες τῆς «ἀγάπης»(!) καί τοῦ «σεβασμοῦ»(!) καί τῆς «ἀγαστῆς συνεργασίας μεταξύ τοῦ Πατριαρχείου καί τῆς Ἐκκλησίας τῆ Ἑλλάδος»(!), πού τόνιζε εὐκαίρως ἀκαίρως ὁ κ. Χριστόδουλος κατά τίς μέρες τῆς παρουσίας τοῦ Πατριάρχου στήν ἑλληνική πρωτεύουσα, γιά νά καμουφλάρει τὰ αἰσθήματα τῆς ἀντιπαθείας καί τῆς ἐχθρότητας πρὸς τό Πατριαρχικό πρόσωπο.

Κατά τόν ἐπίσημο ἐγκαινισμό τοῦ Πατριαρχικοῦ γραφείου, ὁ κ. Χριστόδουλος δήλωσε, ὅτι οἱ σχέσεις Κωνσταντινουπόλεως καί Ἀθηνῶν εἶναι ἄριστες καί, στή συνέχεια «ἐνιψε τās χεῖρας του» γιά ὅσα λέγονται καί καταλόγιζε εὐθύνες γιά τήν κακή

πληροφόρηση τοῦ λαοῦ καί γιά τή σοπρά εἰδήσεων, περί, δῆθεν, κακῶν σχέσεων, στούς δημοσιογράφους. Εἶπε, ὅτι τό γραφεῖο καί ὁ διευθυντής του «*θά ὑπουργήσουν στή διατήρηση τῶν ἀγαστῶν σχέσεων τῶν δύο Ἐκκλησιῶν καί στήν ἀποφυγή κρίσεων, τὰ ὁποῖα προέρχονται συνήθως ἀπό παρεξηγήσεις ἢ παραπληροφορήσεις, πού λυμαίνονται δυστυχῶς τās κοινωνίας μας, ἀλλά καί τās Ἐκκλησίας μας*».

Καί, μετά τήν ἀναχώρηση τοῦ Πατριάρχου, δέν παρέλειψε ὁ κ. Χριστόδουλος νά τονίσει τό τροπάριο τῆς ὑποκρισίας: «*Οἱ ἐφημερίδες θέλησαν νά ἀμαυρώσουν αὐτή τήν ἐπίσκεψη καί νά παρουσιάσουν εἴτε ὅτι ὁ Πατριάρχης εἶναι νικητῆς εἴτε ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος εἶναι νικητῆς... Πρόκειται γιά κοσμικές ἐκτιμήσεις οἱ ὁποῖες δέν βρίσκουν ἀνταπόκριση στίς καρδιές μας. Ἐμεῖς χαίρομαστε ὅταν τόν ἔχουμε κοντά μας καί ἐκεῖνος νά ἀναβαπτισθεῖ μέσα στήν ἀγάπη τοῦ λαοῦ τόν ὁποῖο ἐνδεχομένως στερεῖται ἐκεῖ, πού βρίσκεται*».

Λοιπόν, ὅλο τό κακό τό κάνουν οἱ ἐφημερίδες. Μήπως, ὕστερα ἀπό αὐτές τίς διαπιστώσεις τοῦ ὁ κ. Χριστόδουλος ἐπιχειρήσει κάθαρση στά δώματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί ἀπολύσει τόν δημοσιογράφο, πού συντάσσει «τίς κοσμικές ἐκτιμήσεις», τίς περνάει στὸν Τύπο καί τόν ἐκθέτει ἀνεπανόρθωτα στήν κοινή γνώμη;

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο
Ἐκκλησιαστικῆς ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτήτης:
ὁ Μητροπολίτης
Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνσι: 19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς.
Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ,
Ἰωαννίνων 6 Μοσχάτο.